

Arrestnummer C/ 994 / 2018
Repertoriumnummer 2018 / 3311
Datum van uitspraak 26 september 2018
Rolnummer 2016/CO/1039
Notienummer parket-generaal

Urbaminatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer C4 (voorheen kamer 12)
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001231390-0001-0010-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

geboren te op
en wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Vincent De Somer, advocaat bij de balie
Antwerpen, loco mr. Luc Bijmens, advocaat bij de balie Limburg

1. Ten laste gelegde feiten

Te , meermaals, in meerdere malen, op niet nader te bepalen data tussen 1 januari
2011 en 1 september 2011:

Op het perceel aldaar gelegen te

eigendom van ingevolge akte verleden door notaris d.d.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1 ° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de
vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning,
hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald
bij artikel 4.2.1.1°a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van

onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk het bouwen van een zwembad met poolhouse.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van _____ op _____

Ref.: _____

Bedrag: _____

Hypotheekbewaarder (get) _____

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 8 november 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, kamer 11, werd als volgt beslist:

Op strafgebied

Verklaart beklagde schuldig aan de teniastelegging en verleent aan hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van veroordeling gedurende drie jaar.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

Veroordeelt beklagde tot de kosten van de publieke vordering, in totaal begroot op de som van 28,67 euro.

Herstelvordering

Verklaart de herstelvordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het verwijderen van het zwembad en poolhouse,

binnen de termijn van TWAALF MAANDEN ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen de 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel, niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huldig vonnis vooraf betekend werd.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 8 november 2016:

- op 7 december 2016 door de beklaagde tegen al de schikkingen
- op 8 december 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de schikkingen, uitgezonderd deze betreffende de burgerlijke belangen.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren:

- op 7 december 2016 door de beklaagde

- op 8 december 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1.

Bij het arrest, op tegenspraak gewezen door het hof van beroep Antwerpen, kamer 12, op 1 maart 2017 werd als volgt beslist:

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Vooraleer ten gronde recht te doen;

Bekrachtigt het akkoord van partijen en verwijst de zaak naar de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid teneinde een bemiddelingspoging tussen partijen te ondernemen;

Bepaalt de duur voor de bemiddelingspoging op drie maanden vanaf de overmaking van het dossier aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid;

Beveelt de heropening der debatten ter terechtzitting van 6 september 2017 om 14.00 uur teneinde de gerechtelijke procedure voort te zetten;

Houdt de beslissing omtrent de kosten voorlopig aan.

3.2.

Het bemiddelingsakkoord d.d. 16 juni 2017 werd op de griffie van het hof van beroep Antwerpen ontvangen op 26 juli 2017.

3.3.

De zaak werd opnieuw behandeld op de openbare zitting van 27 juni 2018.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusie en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Wetswijziging sinds de feiten en de (blijvende) strafbaarheid van de feiten

Het hof stelt het volgende vast:

1. De door het decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (B.S. 23 oktober 2014) bepaalde wijzigingen aan het vergunningsluik van de VCRO zijn in werking getreden op 23 februari 2017 (zie art. 397 van voormeld decreet zoals gewijzigd door art. 8 van het decreet van 3 februari 2017 houdende de nadere regels tot implementatie van de omgevingsvergunning (B.S. 9 februari 2017)).

Door art. 296 van voormeld decreet van 25 april 2014 worden in art. 4.2.1. VCRO de woorden “*voorafgaande stedenbouwkundige vergunning*” vervangen door de woorden “*voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen*”.

2. Art. 145 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (B.S. 27 augustus 2014) bepaalt dat dit decreet in werking zou treden één jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning werd vastgelegd. Dit betekende dat dit decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking zou zijn getreden op 23 februari 2018.

Door art. 51 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de handhaving van de ruimtelijke ordening en tot wijziging en opheffing van diverse besluiten van 9 februari 2018 (B.S. 28 februari 2018), is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning echter, met uitzondering van art. 145, tweede lid, in werking getreden op 1 maart 2018.

3. Het nieuwe artikel 6.2.1. van de VCRO houdt thans de strafbepalingen in en luidt onder meer als volgt:

"De hierna volgende handelingen en omissies worden stedenbouwkundige misdrijven genoemd, en worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met een van deze straffen alleen:

1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;"

4. De feiten zoals hoger aangepast waarvoor beklaagde vervolgd wordt, maken een inbreuk uit op het artikel 4.2.1.1°.a) (het oprichten van bouwwerken zonder stedenbouwkundige vergunning) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze feiten zijn strafbaar gebleven, weliswaar thans op grond van art. 6.2.1. lid 1.1° VCRO (voorheen 6.1.1. lid 1.1° VCRO) ingevolge het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en de strafmaat is eveneens hetzelfde gebleven.

De feiten zelf, voorwerp van de strafvordering, blijven hierdoor ongemoeid en deze wetwijzigingen wijzigen noch de strafbaarheid van de feiten noch de strafmaat.

5. Art. 6.1.51.§2 VCRO werd met ingang van 1 maart 2018 opgeheven bij art. 25 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Gelet op art. 2 Strafwetboek wordt alsnog toepassing gemaakt van art. 6.1.51.§2 VCRO

5. Motivering ten gronde

Het hof steit vast dat uit de navolgende stukken van het strafdossier blijkt dat, na het tussenarrest d.d. 1 maart 2017 van dit hof en deze kamer, het bemiddelingsakkoord op 16 juni 2017 werd afgesloten tussen de beklaagde en de stad en dat het bemiddelingsakkoord - en de op 24 oktober 2017 door het college van burgemeester en

schepenen van de stad : afgeleverde regularisatievergunning - inmiddels volledig werd uitgevoerd (zie uittreksel uit het register der beraadslagingen van de burgemeester, gevoegd bij het kantschrift van de procureur-generaal d.d. 14 juni 2018).

Overeenkomstig het artikel 6.1.51, §2 VCRO leidt de uitvoering van deze minnelijke schikking tot het verval van zowel de strafvordering als van de herstellvordering.

Het hof stelt derhalve het verval van de strafvordering en van de herstellvordering ten aanzien van de beklaagde vast.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7 van het Strafwetboek
- 6.1.51, §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, als volgt:

Het tussenarrest van dit hof en deze kamer van 1 maart 2017 verder uitwerkend:

Stelt het verval vast van de strafvordering;

Stelt het verval vast van de herstellvordering;

Laat de kosten gerezen op de strafvordering en de herstellvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C4 (voorheen kamer 12), samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 26 september 2018

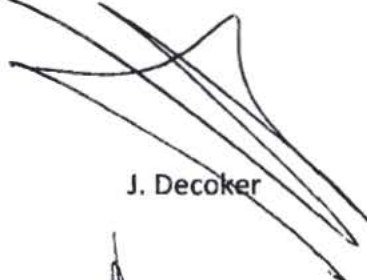
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

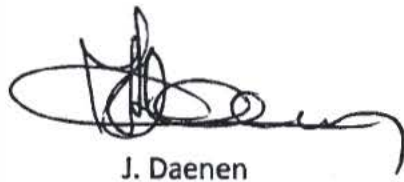
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

